

IGNACY KOSMANA, *Żyć życiem twoim Panie. Przesłanie duchowe misji parafialnych*, Niepokalanów 2007, ss. 144.

Problematyka misji w Kościele oficjalnie została podjęta w 1622 r. Jakkolwiek problem rozkrzewiania wiary, nauczania Ewangelii istniał o wiele wcześniej, to dopiero GRZEGORZ XV konstytucją *Inscrutabili* wprowadził do powszechnego użycia termin „misje”. W XX w. cel stawiany tej specyficznej akcji duszpasterskiej można określić jako reewangelizację czy też nową ewangelizację, zmierzającą do radykalnej przemiany człowieka, która wyrazi się w świadomym opowiedzeniu się za Jezusem, odnowieniu w sobie rzeczywistości chrztu oraz wejścia na drogę dojrzałego życia chrześcijańskiego.

Wśród dostępnych wielu publikacji homiletycznych niewiele można wpisać w poczet kompleksowych pomocy w przygotowaniu misji parafialnych. W nurt tworzenia się takich podręczników wpisujemy książkę o. dra Ignacego Kosmany — franciszkanina z Niepokalanowa, wykładowcę Wyższego Seminarium Duchownego Ojców Franciszkanów w Łodzi.

Należy wskazać, że na zawartość merytoryczną omawianej publikacji składają się: wstęp, program misji podzielony na 8 dni oraz, jako zakończenie, propozycja postanowień misyjnych. Autor porywa się na dość śmiałe przedsięwzięcie, które ma być próbą całościowego opracowania misji parafialnych. Na uwagę zasługuje bardzo czytelny i szczegółowy opis przebiegu działań ewangelizacyjnych. Nauki misyjne są poprzedzone wskazaniem dnia, czyli nakreśleniem tematyki, znakiem — zaproponowanym medium prostym i/lub rytuałem oraz czytaniem liturgicznymi. Podkreślić warto zapraszanie do współuczestnictwa słuchaczy poprzez wzbogacenie głoszonego słowa Bożego gestami i akcjami. Na uwagę zasługuje bogactwo znaków oraz pomysłowość ich wykorzystania (zapalony paschał, ucałowanie Pisma Świętego, odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych połączone z gestem przeżegnania się wodą święconą, namaszczenie chorych, odnowienie przyrzeczeń małżeńskich, błogosła-

wieństwo chleba, adoracja krzyża, błogosławieństwo soli, błogosławieństwo matek, ojców i dzieci, rozdanie cudownego Medalika Niepokalanej). To wszystko stwarza szczególnie klimat i wpływa pozytywnie na efektywność kazań. Wpisuje się tym samym w podstawowy postulat nowej ewangelizacji, zastosowania nowych metod i środków wyrazu.

Szczególnym bogactwem książki są zamieszczone nauki misyjne. Emanują one troską o komunikatywność przekazu, wyrażającą się przede wszystkim prostotą języka i praktycznością przekazywanych informacji przez nawiązanie do warunków życia słuchaczy. Już pobieżna lektura pozwala zauważyć solidną podbudowę biblijną proponowanych treści, częste odwołania do nauki ojców Kościoła, papieży (JANA PAWŁA II i BENEDYKTA XVI), umiejętnie wplecione elementy hagiograficzne oraz szeroki wybór egzemplów. Dobrze przeprowadzona aktualizacja perykop biblijnych sprawia, że trudno zarzucić omawianym tekstom ogólnikowość i abstrakcyjność, a głoszony idykatyw zbawczy (poprzedzający i niejako uzasadniający imperatywy moralne) chronią przed błędem moralizowania.

Delikatne zastrzeżenie może budzić jeden z przytoczonych przykładów (s. 55). Wynika ono z retorycznej zasady unikania stwierdzeń bądź wyrażen, które mogą rodzić obawę „podwójnej interpretacji”. Obraz ukazany słuchaczom przy uwzględnieniu szerszego kontekstu nie tylko taką obawę rodzi, ale wręcz narzuca interpretację odmienną od założonej przez autora. Ponadto przykład ten zawiera błąd w nazwie własnej. Chodzi o nazwę klubu piłkarskiego *Glasgow Rangers* (zatem zamiast „Ranwersami” powinno być „Rangersami”).

Wspomniane niedociągnięcia nie przekreślają faktu, że dobrze się stało, iż w jednej pozycji został zebrany i kompleksowo opracowany program misji parafialnych. Czytelnik nie powinien mieć trudności z poprawnym odczytaniem oraz realizacją przedstawionych tu propozycji i wskazówek. Niewątpliwie pomoże to w takim przygotowaniu misji, by stały się prorocką interwencją w zwyczajną pracę duszpasterską.

Ks. Rafał Kowalski